Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HAANDBOG I VERDENS-HISTORIEN. Oldtiden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: ”N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter”, i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 158. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig06val-shoot-idm139743997839408/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Hud, men mistede imidlertid ved en Guds Tilskikkelse sine Kiøre-Heste, som var spændt fra og sat paa Græs. Ved at lede om disse kom han til Landet Hylæa (Skov-Bygden), hvor han fandt sine Heste hos Halv-Fruen (Hav-Fruen) Echidne i Hulen og fik med hende tre Sønner, som var Trillinger, Agathyrs, Gelon og Skythe, af hvilke dog kun den Sidste blev stærk nok til at spænde hans Bue og hans Bælte, som han efterlod dem til Arve-Gods*).

Ønske vi nu heri at see et Speil for den Tyriske Handel paa Norden, da behøve vi blot at tage Erithia for Brittannien, hvad saameget bedre gaaer an, som begge Navne, hint paa Græsk og dette paa Ebraisk, kan betyde Profit-Landet, og vi hos Diodor see, at de Gamle ansaae Brittannien, ligesom Sicilien og Geryon, for at have tre Hoveder (Heads o: Forbjerge i en Trekant), saa forklarer Resten sig selv, saaledes, at Øxnene (paa godt Nordisk) er Byrdinger (Skibene med Tin og Bly), Kiøre-Hestene (Hav-Hestene) er de Phøniciske Lang-Skibe, som Nordiske Vikinger (efter Mythen) engang maae have gjort flot, hvor Tyrierne laae i Vinter-Havn, havde trukket dem paa Land, og tyggede Drøv i Mag paa hvad de havde med fra Cadix paa Løve-Øen (Leon). Dette giver Tyrierne Anledning til at besøge Øster-Søen, der, for sine Bugters Skyld kaldes passende en Snog forneden, og Følgen heraf bliver Udviklingen af Nordens bekiendte Trilling-Folk, hvortil han jo unægtelig hører, den Engelskmand, der har beviist, han kan spænde den Tyriske Melkarths Bue nok saa høit og Bæltet nok saa stramt, som hans Fader i Konsten**)!

At saadanne Forklaringer ei har mindste Gyldighed i nogen Historie, uden om de kan skaffe sig nogen i det Nittende Aarhundredes, hvortil de høre, følger af sig selv, men naar en Mythe uden al Tvang kan komme til at betyde hvad vi elles veed er sandt [hvad der godt kan være sandt], var det jo en Skam at nægte sig selv og Andre den Fornøielse at see det, og da Tinnet, som alt nævnes af Moses, og Ravet, som er gjængs i Odysseen, efter Herodots umistænkelige Vidnesbyrd kom urimelig langveis fra, ad ham ubekiendte Veie, saa maa Phønicerne nødvendig have beseilet Brittannien før Moses Tid, og Landene ved Øster-Søen før Salomons, og bør da

*) Herod. IV. 8—10.
**) Diodor V. 208.